

บทบัญญัติเกี่ยวกับการคลุมหน้าและหลักฐานอย่างละเอียด

﴿ حكم تغطية الوجه بالأدلة التفصيلية ﴾

[ไทย – Thai – تايلاندي]

เว็บอิสลาม ถามตอบ

แปลโดย : ทีมงานเว็บมะนาตุลฮุดา

ผู้ตรวจทาน : ทีมงานภาษาไทย อิสลามเฮ้าส์

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿حكم تغطية الوجه بالأدلة التفصيلية﴾

« باللغة التايلاندية »

موقع الإسلام سؤال وجواب

ترجمة: فريق موقع بنات الهدى

مراجعة: فريق اللغة التايلاندية بموقع دار الإسلام

2010 - 1431

islamhouse.com

บทบัญญัติเกี่ยวกับการคลุมหน้าและหลักฐานอย่างละเอียด

คำถาม:

ฉันต้องการทราบอายะฮ์อัลกุรอานเกี่ยวกับการคลุมหน้าของมุสลิมะฮ์ เพราะต้องการนำมันไปอธิบายกับผู้ที่ต้องการทราบว่า การคลุมหน้าของมุสลิมะฮ์เป็นข้อบังคับให้ปฏิบัติหรือไม่?

คำตอบ:

มวลดการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์

การคลุมหน้าของมุสลิมะฮ์ต่อหน้าชายที่ไม่ใช่มะหฺรุมและการปกปิดใบหน้าที่นางนั้นเป็นข้อบังคับที่ระบุในคัมภีร์ของอัลลอฮ์และสุนนะฮ์ของท่านนบี ﷺ โดยพิจารณาหลักฐานดังนี้

1. หลักฐานจากอัลกุรอาน

หลักฐานที่หนึ่ง อัลลอฮ์ตรัสความว่า

﴿وَقُلْ لِّلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلَا يَضْرِبْنَ بِمِحْرَمِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَائِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنَ زِينَتِهِنَّ وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (النور: ٣١)

ความว่า “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แก่บรรดามุมนีฮะฮ์ (ผู้ศรัทธาหญิง) ให้พวกนางลดสายตาของพวกนางลงต่ำ (จากการมองสิ่งต้องห้าม) และให้พวกนางรักษาทวาร (อวัยวะเพศ) ของพวกนาง (จากการประพฤติดีตางเพศ) และอย่าเปิดเผยเครื่องประดับของพวกนาง เว้นแต่สิ่งที่พึงเปิดเผยได้ (เช่น ตาข้างหนึ่งหรือสองข้างเพื่อใช้มอง เลือคลุมข้างนอก ถุงมือ) และให้นางปิดด้วยผ้าคลุมศีรษะของพวกนางลงมาจนถึงก้นบั้น (ร่างกาย ใบหน้า คอ และหน้าอกของพวกนาง) และอย่าให้พวกนางเปิดเผยเครื่องประดับของพวกนาง เว้นแต่แก่สามีของพวกนาง หรือ

บิดาของพวกนาง หรือบิดาของสามีของพวกนาง หรือลูกชายของพวกนาง หรือลูกชายของสามีของพวกนาง หรือพี่ชายน้องชายของพวกนาง หรือลูกชายของพี่ชายน้องชายของพวกนาง หรือลูกชายของพี่สาวน้องสาวของพวกนาง หรือพวกผู้หญิง (มุสลิมะฮฺ) ของพวกนาง หรือที่มือขวาของพวกนางครอบครอง (ทาสี) หรือคนใช้ผู้ชายที่ไม่มีความรู้สักทางเพศ หรือเด็กที่ยังไม่รู้เรื่องเพศสงวนของผู้หญิง และอย่าให้นางกระตือรือร้นของพวกนาง เพื่อให้ผู้อื่นรู้สิ่งที่พวกนางควรปกปิดในเครื่องประดับของพวกนาง และพวกเจ้าทั้งหลายจงขอลุแก่โทษต่ออัลลอฮฺเถิด โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับชัยชนะ” [อันนุร 24:31]

หลักฐานจากอายะฮฺนี้แสดงให้เห็นว่าหิญาบเป็นข้อบังคับสำหรับมุสลิมะฮฺ ดังต่อไปนี้

ก. อัลลอฮฺทรงสั่งใช้ให้สตรีผู้ศรัทธาปกป้องความบริสุทธิ์ของพวกนางและคำสั่งใช้นี้เป็นคำสั่งให้ปฏิบัติทุกสิ่งที่อยู่ในแนวทางดังกล่าว ผู้ที่มีเหตุผลจะไม่สงสัยเลยว่าการปฏิบัติสิ่งที่ปกป้องความบริสุทธิ์คือการคลุมหน้า เพราะการไม่คลุมหน้าเป็นสาเหตุให้คนมองและพึงพอใจกับความสวยงามของใบหน้าแล้วนำสู่การติดต่อกัน ท่านร่อซูล ﷺ กล่าวว่า “ดวงตาทำชินา และชินาของมันเป็นคือการมอง” จากนั้นท่านกล่าวว่า “และอวัยวะเพศ (ของชายและหญิง) เป็นเครื่องยืนยันความเป็นจริงหรือโกหก” (บันทึกโดย อัลบุคอรี, 6612; มุสลิม, 2657)

ดังนั้น หากการคลุมหน้าเป็นวิธีการเพื่อบรรลุเป้าหมายแห่งการปกป้องความบริสุทธิ์ของตนเองวิธีหนึ่ง มันก็ย่อมเป็นคำสั่งให้ปฏิบัติ เพราะตามหลักการศาสนานั้น กฎของวิธีการคือกฎของเป้าหมาย

ข. อัลลอฮฺตรัสความว่า “...และให้นางปิดด้วยผ้าคลุมศีรษะของพวกนางลงมาถึงญูญิบีนนะ...” ญูญิบ - جيب (พหูพจน์คือ ญูญิบ - جيوب) คือ เสื้อผ้าที่เปิดคอ และคิมาร์ - خمار คือ สิ่งที่ผู้หญิงใช้คลุมศีรษะ หากมุสลิมะฮฺถูกสั่งใช้ให้ปกปิดเสื้อผ้าที่เปิดคอ ดังนั้นนางย่อมถูกสั่งใช้ให้ปิดใบหน้าไม่ว่าจะโดยนัยยะแฝงหรือโดยการเปรียบเทียบ หากมีคำสั่งใช้ให้ปกปิดลำคอและหน้าอกแล้ว การที่จะคลุมหน้าก็สมควรจะปฏิบัติมากกว่าเพราะใบหน้าเป็นจุดสวยงามและน่าดึงดูด

ค. อัลลอฮฺทรงห้ามเปิดเผยเครื่องประดับทุกชนิดยกเว้นสิ่งที่ปรากฏภายนอก ซึ่งมีได้มีเจตนาโอ้อวด เช่น ด้านนอกของเสื้อผ้า แท้จริงอัลลอฮฺตรัสว่า “ยกเว้นแต่สิ่งที่พึงเปิดเผยได้” พระองค์ไม่ได้ตรัสว่า “ยกเว้นสิ่งที่ผู้หนึ่งเปิดเผยมัน” ชาวสะลัฟบางคน เช่น อิบน์มุสอูด อัลหะซัน อิบน์ซัยร และคนอื่นๆ ตีความหมายของประโยค “ยกเว้นแต่สิ่งที่พึงเปิดเผยได้” ว่าหมายถึงภายนอกของเสื้อผ้าและสิ่งที่ล้ำจากเสื้อผ้าภายนอก (เช่น ชายกระโปรงที่สวมข้างใน) และอัลลอฮฺทรงห้ามอีกครั้งในการเปิดเผยเครื่องประดับ (ในทำนองอายะฮฺ) ยกเว้นต่อบุคคลที่พระองค์ทรงยกเว้นเครื่องประดับในครั้งที่สองนี้อ้างถึงสิ่งที่นอกเหนือจากเครื่องประดับในครั้งแรก เครื่องประดับแรก

คือเครื่องประดับภายนอกที่ปรากฏแก่ทุกคนซึ่งไม่สามารถปกปิดได้ ส่วนเครื่องประดับที่สองคือเครื่องประดับภายใน (รวมถึงใบหน้า) ถ้าหากเครื่องประดับที่สองเป็นสิ่งที่ยอมให้มองได้สำหรับทุกคน ก็ไม่มีเหตุผลที่ใช้คำทั่วไปในครั้งแรกและยกเว้นอีกครั้งในครั้งที่สอง

ง. อัลลอฮฺทรงอนุญาตให้มุสลิมะฮฺเปิดเผยเครื่องประดับภายในของพวกนางแก่ “คนใช้ผู้ชายที่ไม่มีความรู้สึกทางเพศ” เช่น คนใช้ผู้ชายที่ไม่ปรารถนาเรื่องเพศ และเด็กเล็กที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะที่จะมีความปรารถนาเรื่องเพศและยังไม่เคยเห็นเอวและหน้าอกของสตรี สิ่งดังกล่าวนี้แสดงให้เห็นว่า

1- ไม่อนุญาตให้เปิดเผยเครื่องประดับภายในแก่ชายที่ไม่ใช่สามีหรือม ยกเว้นบุคคลสองประเภทที่กล่าวไปแล้ว

2- เหตุผลสำหรับบทบัญญัตินี้คือเกรงว่าผู้ชายจะถูกยั่วยวนโดยสตรีและตกหลุมรักนางไม่เป็นที่น่าสงสัยเลยว่าใบหน้าคือสิ่งที่สวยงามและดึงดูดใจ ดังนั้นการคลุมหน้าจึงเป็นข้อบังคับเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ชายเกิดความรู้สึกว่าถูกดึงดูดและยั่วยวนจากสตรี

จ. จากคำอธิบายความว่า “อย่าให้นางกระเทิบเท้าของพวกนาง เพื่อให้ผู้อื่นรู้สิ่งที่พวกนางควรปกปิดในเครื่องประดับของพวกนาง” หมายความว่ามุสลิมะฮฺต้องไม่กระเทิบเท้าเพื่อให้ผู้อื่นทราบถึงเครื่องประดับที่ถูกปกปิดอยู่ภายใต้เสื้อผ้า เช่น กำไลเท้าและสิ่งอื่นๆ เมื่อมุสลิมะฮฺถูกห้ามไม่ให้กระเทิบเท้าเพื่อไม่ให้ผู้ชายคิดว่าถูกยั่วยวนด้วยเสียงกำไลข้อเท้าแล้ว เหตุใดจึงไม่คลุมหน้าซึ่งยั่วยวนมากกว่า ?

สิ่งใดเป็นการดึงดูดมากกว่ากัน ระหว่างการที่ผู้ชายได้ยินเสียงกำไลข้อเท้าของสตรีที่เขาไม่รู้ว่านางสวยหรือไม่สวย สาวหรือชรา น่าเกลียดหรือน่ารัก กับการที่เขามองใบหน้าอันสวยงามและอ่อนเยาว์ซึ่งดึงดูดและเชิญชวนเขาให้มองมัน ผู้ชายทุกคนที่มีความปรารถนาในตัวสตรีจะรู้ว่าสิ่งไหนดึงดูดมากกว่าและสิ่งไหนสมควรถูกปกปิด

หลักฐานที่สอง อัลลอฮฺตรัสความว่า

﴿وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَّهُنَّ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (النور: ٦٠)

ความว่า “และบรรดาหญิงวัยชราซึ่งพวกนางไม่ปรารถนาที่จะสมรสแล้ว ไม่เป็นที่น่าตำหนิแก่พวกนางที่จะเปลื้องเสื้อผ้า (ภายนอก) ของนางออก โดยไม่เปิดเผยส่วนงดงาม และหากพวกนางงดเว้นเสียก็จะเป็นการดีแก่พวกนาง และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงได้ยินผู้ทรงรอบรู้” [อันนุร 24:60]

หลักฐานจากอายะฮฺนี้ อัลลอฮฺทรงชี้ให้เห็นว่า ไม่มีบาปแก่หญิงชราที่ไม่ปรารถนาจะแต่งงาน เพราะผู้ชายไม่มีความปรารถนาต่อพวกนาง เนื่องจากความชราของนาง การเปลื้องเสื้อนอกของหญิงชราไม่จำเป็นต้องไม่มีเจตนาเปิดเผยเกินควร ความจริงที่ว่าหลักการนี้ใช้สำหรับ

หญิงชราเท่านั้น แสดงให้เห็นความแตกต่างต่อบทบัญญัติของหญิงสาวที่หวังจะแต่งงาน เพราะหากบัญญัติการเปลื้องเสื้อนอกอนุมิตีแก่ทุกคน ก็ไม่จำเป็นต้องเจาะจงหญิงชราดังตัวบทนี้

สำหรับวลี “**โดยไม่เปิดเผยส่วนองคางาม**” เป็นการสนับสนุนว่าหิญาบเป็นข้อบังคับสำหรับหญิงสาวที่หวังจะแต่งงาน เพราะโดยทั่วไป การไม่ปกปิดใบหน้านั้นมีเจตนาเปิดเผยอย่างเกินควร (ตะบรัจ) เพื่อโอ้อวดความสวยงามและทำให้ผู้ชายมอง ชื่นชม และอื่นๆ สำหรับสตรีที่ไม่มีเจตนาอย่างนี้ถือว่าเกือบไม่มีเลย และกฎของสิ่งที่เกือบไม่มีนั้นก็เหมือนกับสิ่งที่ไม่มี

หลักฐานที่สาม อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأُزَوِّجَكِ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾
(الأحزاب : ٥٩)

ความว่า “**โอ้นบี (มุฮัมมัด) เอ๋ย จงกล่าวแก่บรรดาภรรยาของเจ้าและบุตรสาวของเจ้า และบรรดาหญิงของบรรดาผู้ศรัทธา ให้พวกนางดึงเสื้อคลุมของพวกนางลงมาปิดตัวของพวกนาง (ปกปิดเรือนร่างอย่างสมบูรณ์ ยกเว้นตาข้างหนึ่งหรือสองข้างเพื่อใช้มอง) นั่นเป็นการเหมาะสมกว่าที่นางจะเป็นที่รู้จัก (ในสภาพหญิงอิสราชน) เพื่อที่พวกนางจะไม่ถูกรบกวน และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภิบาล ผู้ทรงเมตตาเสมอ**” [อัลอะหฺซาบ 33:59]

อิบนุ อับบาส رضي الله عنه กล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงสั่งใช้สตรีผู้ศรัทธา เมื่อออกนอกบ้านด้วยความจำเป็น ให้ปกปิดใบหน้าของนางตั้งแต่จุดสูงสุดของศีรษะด้วยญิลบาบ และเปิดตาไว้ข้างหนึ่ง

ศัพท์ของเศาะหาบะฮ์คือหลักฐาน อันที่จริงนักวิชาการบางท่านกล่าวว่า มันอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ที่เป็นรายงานมารฟูอู ซึ่งอ้างอิงกลับไปยังท่านนบี ﷺ (มีระดับเทียบเท่าหะดีษของท่านนบี ﷺ - ผู้แปล)

สำหรับ “การเปิดตาไว้ข้างหนึ่ง” กระทำได้เพราะจำเป็นต้องมองทาง หากไม่จำเป็นต้องมองทางดวงตาไม่ควรถูกเปิดเผย

ญิลบาบ คือ เสื้อผ้าข้างนอกที่คลุมทับคิมาร (ผ้าคลุมศีรษะ) มีลักษณะคล้ายกับอะบายะฮ์

หลักฐานที่สี่ อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ (الأحزاب : ٥٥)

ความว่า “ไม่เป็นที่น่าตำหนิแก่พวกนาง (บรรดาภรรยาของท่านนบี ﷺ ที่จะไม่คลุมหิญาบ) ต่อบริเวณหน้าบิตาของพวกนาง และลูกๆ ของพวกนาง และพี่น้องผู้ชายของพวกนาง และลูกชายของพี่น้องหญิงของพวกนาง และบรรดาผู้หญิง (มุสลิมะฮฺ) ของพวกนาง และที่มือขวาของพวกนาง ครอบคลุม (ทาสี) และพวกนางจงยำเกรงต่ออัลลอฮฺ แท้จริง อัลลอฮฺ นั้นทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง” [อัลอะหฺซาบ 33:55]

อิบนุ กะษีร رحمه الله กล่าวว่า อัลลอฮฺทรงสั่งใช้ให้สตรีคลุมหิญาบเมื่ออยู่ต่อหน้าชายที่ไม่ใช่สามีหรือม เขาอธิบายว่า สตรีไม่ต้องคลุมหิญาบเมื่ออยู่ต่อหน้าบรรดาญาติที่ระบุในอายะฮฺนี้ เช่นเดียวกับญาติที่อัลลอฮฺทรงระบุไว้ในซูเราะฮฺอันนุร อัลลอฮฺตรัสความว่า “เว้นแต่แก่สามีของพวกนาง...”

2. หลักฐานจากสุนนะฮฺที่แสดงให้เห็นว่าการคลุมหน้าเป็นข้อบังคับต้องปฏิบัติ

หลักฐานที่หนึ่ง ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า “เมื่อบุคคลหนึ่งจากพวกท่านไปสู่ขอสตรีแต่งงาน ก็ไม่เป็นบาปใดๆ แก่เขาในการมองนาง อันที่จริงเขาควรมองนางเพื่อจุดประสงค์ของการสู่ขอ แม้ว่านางจะไม่รู้ตัว” (บันทึกโดย อะหมัด ผู้เขียน มัจญ์มะฮฺ อัลชะวะฮิด กล่าวว่า ผู้รายงานอยู่ในระดับเศาะฮีหฺ)

หลักฐานนี้แสดงความจริงว่า ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า ไม่มีบาปแก่ชายที่เขามองสตรีเพื่อสู่ขอแต่งงาน โดยมีเงื่อนไขว่าการมองต้องมีจุดประสงค์เพื่อขอแต่งงานเท่านั้น สิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่าการมองสตรีที่ไม่ใช่สามีหรือมในสภาพการปกตินั้นเป็นบาป เช่นเดียวกับบุคคลที่กำลังขอแต่งงานแต่มองสตรีด้วยจุดประสงค์อื่นนอกจากการขอแต่งงาน เช่น เพื่อความเพลิดเพลิน

มีผู้กล่าวว่าหะดีษนี้ไม่ได้ระบุชัดเจนว่ามองส่วนใด ซึ่งอาจหมายถึงการมองหน้าอกหรืออื่นๆ คำตอบสำหรับเรื่องนี้คือ ชายที่สู่ขอสตรีเพื่อแต่งงานจะมองที่ใบหน้าเพราะเป็นศูนย์รวมความสวยงาม โดยไม่ต้องสงสัยว่าเป็นส่วนอื่น

หลักฐานที่สอง เมื่อท่านนบี ﷺ สั่งว่าบรรดาสตรีสมควรไปยังสถานที่ละหมาดฮิด พวกนางกล่าวว่า “โอ้ท่านร่อซูลุลลอฮฺ ﷺ บางคนของพวกเราไม่มีญิลบาบ” ท่านกล่าวว่า “ให้พี่น้องของนางมอบญิลบาบให้นางสวมใส่” (บันทึกโดย อัลบุคอรีและมุสลิม)

หะดีษนี้ชี้ให้เห็นว่าสิ่งที่ปฏิบัติกันเป็นปกติในหมู่เศาะหาบียะฮฺคือ พวกนางจะไม่ออกจากบ้านโดยไม่สวมญิลบาบ และหากนางไม่มีญิลบาบก็จะไม่ออกจากบ้าน คำสั่งที่ให้สวมญิลบาบนี้ชี้ชัดว่าจำเป็นต้องปกปิดใบหน้า และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงรอบรู้ที่สุด

หลักฐานที่สาม ถูกบันทึกในเศาะฮีหฺอัล-บุคอรีและมุสลิมจากรายงานของท่านหญิงอาอิชะฮฺ رضي الله عنها กล่าวว่า ท่านร่อซูล ﷺ ไปละหมาดศุบหฺ และสตรีผู้ศรัทธาได้เข้าร่วมละหมาดกับท่านโดยหม่กายด้วยหิญาบ หลังจากนั้นพวกนางจะกลับบ้านโดยไม่มีใครจำพวกนางได้เพราะความ

มิด ท่านหญิงอาอิชะฮ์กล่าวว่า “หากท่านร่อซูลุลลอฮ์ ﷺ เห็นสตรีอย่างที่เราเห็นในขณะนี้ (หมายถึงหลังจากที่ท่านนบีเสียชีวิต) ท่านจะต้องขัดขวางนางจากการมาสัมผัสเช่นเดียวกับที่ลูกหลานของอิสรออิลขัดขวางสตรีของพวกเขา” (มีรายงานที่คล้ายกันจากอับดุลลอฮ์ อิบน์ มัสอูด رضي الله عنه)

หลักฐานจากหะดีษนี้ครอบคลุม 2 ประการต่อไปนี้

1- หิญาบและการปกปิดเป็นการปฏิบัติของเหล่าเศาะหาบียะฮ์ ซึ่งเป็นชนชาติ (รุ่น) ที่ดีที่สุดและมีเกียรติที่สุด ณ ที่อัลลอฮ์

2- ท่านหญิงอาอิชะฮ์ มารดาของผู้ศรัทธาและอับดุลลอฮ์ อิบน์ มัสอูด رضي الله عنه ทั้งสองเป็นนักปราชญ์ที่มีความรู้อย่างลึกซึ้ง ทั้งสองกล่าวว่า หากท่านร่อซูลุลลอฮ์ ﷺ เห็นสตรีอย่างที่เราเห็น ท่านจะต้องขัดขวางนางจากการมาสัมผัส สิ่งนี้เกิดขึ้นในช่วงเวลาของชนชาติที่ดีที่สุด ดังนั้นอะไรเล่าที่เกิดขึ้นในทุกวันนี้!

หลักฐานที่สี่ รายงานจากอิบน์อุมร์ เล่าว่า “ท่านร่อซูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า “บุคคลใดปล่อยให้เสื้อผ้ายาวลากด้วยความหยิ่งยะโส อัลลอฮ์จะไม่ทรงมองเขาในวันแห่งการพิพากษา” ท่านหญิงอุมมุสะละมะฮ์ رضي الله عنها กล่าวว่า “สตรีควรทำอย่างไรกับชายผ้าของพวกนาง” ท่านร่อซูล ﷺ กล่าวว่า “ปล่อยให้ชายผ้าลงมาหนึ่งคืบมือ” นางกล่าวว่า “แล้วถ้าหากมันเปิดเผยเท้าของนางล่ะ” ท่านร่อซูล ﷺ กล่าวว่า “ปล่อยให้ชายผ้าลงมาศอกหนึ่ง แต่ห้ามมากกว่านี้” (บันทึกโดย อัตติรมีซี จัดอยู่ในระดับเศาะฮีหฺโดย อัลอัลบานี ใน เศาะฮีหฺ อัตติรมีซี)

หะดีษนี้ชี้ให้เห็นว่าการปกปิดทำเป็นข้อบังคับสำหรับสตรีและเป็นสิ่งที่ทราบกันดีในหมู่เศาะหาบียะฮ์ แน่นนอนว่าทำมีความยั่วยวนน้อยกว่าใบหน้าและฝ่ามือ ดังนั้นการเตือนในสิ่งที่ยั่วยวนน้อยกว่ากับการเตือนในสิ่งที่มีความรุนแรงมากกว่า สิ่งใดควรเป็นข้อบังคับใช้มากกว่ากัน หิกมะฮ์ (คุณค่า ความรอบรู้ ความเหมาะสม – ผู้แปล) ของชะรีอะฮ์นี้หมายความว่า จะไม่บังคับให้ปกปิดสิ่งที่ยั่วยวนน้อยกว่าแล้วอนุญาตให้เปิดเผยสิ่งที่ยั่วยวนมากกว่า นี่เป็นข้อขัดแย้งที่เป็นไปไม่ได้และมีใช้คุณลักษณะแห่งหิกมะฮ์และบทบัญญัติของอัลลอฮ์

หลักฐานที่ห้า รายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها ว่า “มีผู้ชีพาหะผ่านมายังพวกเราเมื่อพวกเราอยู่กับท่านร่อซูลุลลอฮ์ ﷺ ในสภาพครองอิหฺรอม เมื่อพวกเขาเข้ามาใกล้ เราจะปล่อยให้บาบจากศีรษะลงมาคลุมใบหน้า และเมื่อพวกเขาผ่านไปแล้วเราจึงเปิดเผยใบหน้าของเรา” (บันทึกโดย อับูดาวูด, 1562)

ประโยค “เมื่อพวกเขาเข้ามาใกล้ เราจะปล่อยให้บาบจากศีรษะลงมาคลุมใบหน้า” ชี้ให้เห็นว่าการคลุมหน้าเป็นข้อบังคับ เพราะเงื่อนไขในการครองอิหฺรอมคือห้ามคลุมหน้า หากไม่มีเหตุผลแข็งแรงพอที่ห้ามคลุมหน้า ก็ไม่จำเป็นต้องคลุมหน้าเมื่อมีผู้ชีพาหะผ่านมา พูดอีกอย่างก็คือ สตรีถูกสั่งห้ามปกปิดใบหน้าระหว่างครองอิหฺรอมตามทรรศนะฮ์ส่วนมากของบรรดานักวิชาการและไม่สิ่งใดที่จะยกเลิกข้อบังคับได้ยกเว้นสิ่งอื่นที่เป็นข้อบังคับเช่นเดียวกัน หากการคลุมหิญาบ

และการคลุมหน้าไม่เป็นที่บังคับเมื่ออยู่ต่อหน้าชายที่ไม่ใช่มะหฺร็อม ก็ไม่มีเหตุผลอันใดที่จะห้ามคลุมหน้าเมื่อครองอิหฺรอม จากหลักฐานในตำราเศาะฮี้หฺทั้งสองของอัลบุคอรียฺและมุสลิม และที่อื่นๆ พบว่าห้ามสตรีที่ครองอิหฺรอมสวมนิคอบ(ผ้าคลุมหน้า)และถุงมือ

ชัยคุ อัลอิสลาม อิบนุ ตัยมียะฮฺ กล่าวว่า นี่คือนิสัยหนึ่งซึ่งชี้ให้เห็นว่านิคอบและถุงมือเป็นที่รู้จักกันดีในหมู่สตรีที่ไม่ได้ครองอิหฺรอม ซึ่งหมายความว่าพวกนางปกปิดใบหน้าและมือ

ดังที่กล่าวมาแล้วคือหลักฐาน 9 ข้อจากอัลกูรานและซุนนะฮฺ

หลักฐานข้อที่ 10 คือ การใช้หลักการพิสูจน์เหตุผลและการเทียบเคียง ซึ่งเป็นหลักการของชะรีอะฮฺที่สมบูรณ์แบบที่ประสงค์จะช่วยให้มนุษย์ประสบความสำเร็จในสิ่งที่ดีที่สุดและส่งเสริมแนวทางที่จะนำไปสู่สิ่งนั้น และเป็นการเพิกถอนความชั่วร้ายและป้องกันไม่ให้เกิดสิ่งดังกล่าว

หากเราได้พิจารณาถึงการไม่คลุมหน้าและเปิดเผยใบหน้าของสตรีแก่ชายที่ไม่ใช่มะหฺร็อม จะพบว่ามันเป็นสาเหตุนำไปสู่ผลร้ายมากมาย แม้จะสันนิษฐานว่าการเปิดเผยหน้ามีประโยชน์บางอย่าง แต่ก็ถือว่าน้อยมากเมื่อเทียบกับผลลบที่เกิดจากมัน ผลกระทบเหล่านั้นประกอบด้วย

1- พิษนะฮฺ: การไม่คลุมหน้าของสตรีจะล่อลวงให้นางประดับประดาใบหน้าให้สวยงามยิ่งขึ้น นี่เป็นสาเหตุใหญ่ของความชั่วร้ายและความเสื่อมโทรม

2- พรากความละอายไปจากสตรี: ซึ่งความละอายเป็นส่วนหนึ่งของความศรัทธาและธรรมชาติของสตรี (พิกฎเราะฮฺ) สตรีคือแบบอย่างของความละอาย ดังคำกล่าวที่ว่า “อายมากยิ่งกว่าสาวบริสุทธิ์ที่เก็บตัว” การพรากความละอายของสตรีออกไปเป็นการทำลายความศรัทธาและธรรมชาติที่นางถูกสร้างขึ้น

3- ผู้ชายจะถูกสตรีดึงดูดใจ: โดยเฉพาะหากสตรีผู้นั้นสวยหรือมีเสน่ห์ หัวเราะง่ายและอารมณ์ขัน ดังเช่นที่เกิดขึ้นในหลายกรณีของสตรีที่ไม่คลุมหน้า และชัยฏอนมันจะล่อลวงลูกหลานของอาดัมโดยอาศัยอยู่ในร่างกายของพวกเขาตามเส้นเลือด

4- การปะปนชาย-หญิง: หากสตรีคิดว่าตนเท่าเทียมกับผู้ชายที่จะไม่คลุมหน้าและไปที่ใดๆ โดยไม่คลุมหน้า นางจะรู้สึกละอายและไม่อายที่จะปะปนกับผู้ชาย สิ่งนี้นำไปสู่พิษนะฮฺที่ใหญ่โตและความเสื่อมโทรมในวงกว้าง อัลติรมิซียฺ (5272) บันทึกจาก ฮัมซะฮฺ อิบนุ อับดุลชัยคุ จากพ่อของเขา ซึ่งได้ยันท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ กล่าวว่า เมื่อท่านรอซูล ﷺ ออกจากมัสญิดและเห็นผู้ชายปะปนกับผู้หญิงในถนน ท่านรอซูล ﷺ กล่าวกับผู้หญิงว่า “จงถอยกลับ และอย่าเดิน

กลางถนน **จงเดินริมถนน**” จากนั้นบรรดาผู้หญิงจึงเดินชิดกำแพงจนเสื้อผ้าของพวกนางสัมผัส
กำแพงเพราะความที่พวกนางเดินชิดกับมัน (จัดอยู่ในระดับหะซัน โดย อัลอัลบานี ใน เศาะฮ์ฮ์
อัลญามิอฺ, 929)

จบการสรุปจากคำกล่าวของ ชัยคุ มุฮัมมัด อิบน์ อุษัยมีน ใน ริชาดะฮ์ อัลหิญาบ
และอัลลอลฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้ที่สุด

ที่มา: เว็บไซต์ IslamQA.com คำถามหมายเลข 11774